

Udskriftsdato: 27. april 2026 (Gældende)

Vestre Landsrets dom af 1. februar 2018 i sag B-0938-17

Ministerium:

Journalnummer: N/A

Vestre Landsrets dom af 1. februar 2018 i sag B-0938-17

Vestre Landsrets dom af 1. februar 2018 i sag B-0938-17

Resumé

A, der var gået konkurs, anmodede efter konkursboets afslutning SKAT om aktindsigt i korrespondance mellem kurator og SKAT vedrørende udbetaling af negativ moms til boet i forbindelse med boets afslutning.

SKAT afslog at give A partsaktindsigt efter reglerne i forvaltningsloven med den begrundelse, at A ikke kunne anses for at være part i sagen i forvaltningslovens forstand. SKAT henviste i sin begrundelse for vurderingen til bl.a., at A ved afsigelsen af konkursdekretet havde mistet råderetten over konkursboets aktiver og passiver til kurator, og at A ikke i øvrigt vurderedes at have en sådan konkret, væsentlig eller direkte interesse i boets momsforhold mv., til at A kunne anses for part i sagen. Ved samme afgørelse afslog SKAT endvidere at give A aktindsigt efter offentlighedslovens regler under henvisning til den særlige tavshedspligtsbestemmelse i skatteforvaltningslovens § 17.

Skatteankestyrelsen stadfæstede efterfølgende SKAT's afgørelse.

A indbragte herefter sagen for domstolene med påstand om, at Skatteministeriet tilpligtes at meddele aktindsigt i korrespondancen mellem kurator og SKAT vedrørende udbetaling af negativ moms til boet ved boets afslutning.

Retten i Aarhus fandt, at det alene var konkursboet, der var part i forvaltningslovens forstand, og at A derfor ikke havde ret til aktindsigt efter reglerne i forvaltningsloven. Byretten fandt desuden, at A skulle anses som uvedkommende efter skatteforvaltningslovens § 17, og at A derfor heller ikke kunne få aktindsigt efter reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven.

Vestre Landsret tiltrådte de grunde, som Retten i Aarhus havde anført for, at A ikke havde ret til aktindsigt efter forvaltningsloven eller offentlighedsloven. Landsretten udtalte i den forbindelse endvidere, at selv hvis udbetalingen af negativ moms var sket med urette, ville A ikke kunne forlange bobehandlingen genoptaget, fordi der ikke var hjemmel hertil i konkursloven. Landsretten udtalte også, at der i konkursboet alene var dækning til krav omfattet af konkurslovens § 93, som A ikke hæftede for, og udbetalingen af negativ moms til boet havde derfor ikke påvirket størrelsen af A's gæld efter konkursen.

Sagsnummer BS 8-596/2016 og B-0938-17.

Trykt i Ugeskrift for Retsvæsen for 2018, side 1869.

Retten i Aarhus' dom

A (v/advokat Tage Siboni) mod Skatteministeriet (Kammeradvokaten v/adv.fm. Tony Sabbah).

Afsagt af byretsdommer Mette Helby Jensen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt ved Byretten den 30. marts 2016, angår spørgsmålet, om der er grundlag for at tilsidesætte en afgørelse, truffet af Skatteankestyrelsen om stadfæstelse af SKAT's afgørelse om afslag på aktindsigt i korrespondance og bilag mellem et konkursbo og SKAT om udbetaling af negativ moms.

Sagsøgeren A har nedlagt påstand om, at sagsøgte Skatteministeriet tilpligtes at meddele sagsøgeren aktindsigt i korrespondance og bilag mellem kuratorerne i sagsøgerens tidligere konkursbo og SKAT vedrørende udbetaling af negativ moms ved boets afslutning, herunder SKAT's afgørelse af 28.1.2016 om godkendelse af udbetaling af negativ moms på kr. 98.703.

Sagsøgte Skatteministeriet har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

A blev ved dekret, afsagt den 26. maj 2014 af Skifteretten, erklæret konkurs og med fristdag den 26. marts 2014. I kurators redegørelse af 4. september 2015 hedder det:

"...

A overdrog den 20. maj 2014 sine anparter i G1 til G2. Købesummen var fastsat til kr. 1, og blev berigtiget kontant.

Det fremgår af overdragelsesaftalen, at købesummen er fastsat med udgangspunkt i det seneste regnskab for G1, hvor der imidlertid er medtaget aktiver for kr. 2.046.564,-. Henset hertil samt det faktum at virksomheden 10 måneder tidligere var overdraget for kr. 1 mio., og at A har oplyst, at overdragelsen var motiveret af A's forestående konkurs, er det kuratellens opfattelse, at overdragelsen er en omstødelig gavedisposition, jf. konkurslovens §§ 64 og 74.

Da der imidlertid ikke i boet er midler til at foretage nærmere undersøgelse i denne anledning, og da ingen kreditor har ønsket at stille sikkerhed for omkostningerne eller at forfølge et eventuelt tilgodehavende, har kuratellet stoppet arbejdet i den forbindelse."

Vedrørende moms er anført:

"...

Konkursboet er ikke momsregistreret, men vil blive momsregistreret i forbindelse med boets afslutning med henblik på at opnå momsrefusion vedrørende afholdte udgifter. SKAT har forhåndstilkendegivet, at boet vil opnå momsrefusion."

I boregnskabet er det anført, at A drev momspligtig virksomhed, hvorfor der kan opnås momsrefusion, og som negativt momstilsvar er opgivet 98.703,00 kr.

I mail af 22. oktober 2015 til kurator anmodede A om at få tilsendt kopi af kuratellens regninger i forbindelse med boets afslutning samt aktindsigt i den korrespondance, der havde været med SKAT.

I mail af 2. november 2015 til A anførte kurator, at boregnskabet var stadfæstet af skifteretten og ankefristen udløbet og derfor endeligt afsluttet, hvorfor henvendelser om boet måtte ske til skifteretten.

I brev af 2. februar 2016 meddelte SKAT afslag på en anmodning fra A om aktindsigt.

I brevet hedder det blandt andet:

"Du har den 20. januar 2016 sendt en mail til SKAT's Inddrivelsesafdeling og bedt om aktindsigt i følgende:

Aktindsigt i de bilag, der vedrører momsrefusion på kuratorsalæret i forbindelse med boets afslutning. Det gælder også foruden i henseende til kurators regning til korrespondance, der har været ført imellem kurator og SKAT vedrørende mulighed for momsrefusion i det hele taget.

...

Afgørelse

Vi kan ikke give dig aktindsigt i de ønskede oplysninger efter forvaltningslovens bestemmelser, da du ikke anses for at være part i sagen. Kravet om, at du skal være part, fremgår af forvaltningslovens § 9.

Vi kan heller ikke give dig aktindsigt efter offentlighedsloven. Grunden til dette er, at pligten til at meddele aktindsigt efter offentlighedslovens § 35 er begrænset af særlige tavshedspligtbestemmelser. For SKAT gælder en særlig tavshedspligtbestemmelse efter skatteforvaltningslovens § 17.

...

Begrundelse

Ifølge forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.

En part er enhver, som har en konkret, væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i sagens afgørelse. En person, som kun bliver indirekte berørt af afgørelsen, er ikke part.

Du oplyser, at du er taget under konkursbehandling ved dekret af 26. maj 2014 og at konkursen er endeligt afsluttet den 2. oktober 2015.

Konkursen betyder at råderetten over konkursboets aktiver og passiver alene ligger hos kurator jf. konkurslovens §§ 29 og 30. Det er således alene kurator, der kan handle på vegne af konkursboet og som følge heraf har kurator partsstatus i evt. forhold vedrørende konkursboet herunder angivelse af moms.

Du vurderes ikke at have en sådan konkret, væsentlig eller direkte interesse i konkursboets momsangivelser eller momsforhold i øvrigt, at du kan anses for part i oplysningerne, jf. forvaltningslovens § 9.

Da du efter SKAT's opfattelse ikke kan anses for at være part efter forvaltningsloven, behandles anmodningen i stedet efter offentlighedslovens bestemmelser om aktindsigt for ikke-parter.

Efter offentlighedslovens § 7, stk. 1, kan enhver forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Retten til aktindsigt er dog begrænset af de undtagelser, der fremgår af offentlighedslovens §§ 19-35.

Det fremgår af offentlighedslovens § 35, at pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov.

Reglerne om tavshedspligt på skattemyndighedernes område følger af skatteforvaltningslovens § 17. I medfør af skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, skal skattemyndighederne iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.

Tavshedspligten fortolkes restriktivt i forhold til private, herunder pressen. SKAT må derfor ikke uden særlig lovhjemmel udlevere oplysninger omfattet af tavshedspligten til andre private end den, der har afgivet oplysningen eller den, som oplysningen omhandler.

Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end der følger af offentlighedslovens §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt m.v., jf. offentlighedslovens § 14, stk. 1.

I nærværende sag kan der ikke gives meraktindsigt efter § 14, stk. 1, idet dette vil være i strid med SKATs ubetingede tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1. ..."

Afgørelsen blev indbragt for Skatteankestyrelsen, der den 8. marts 2016 stadfæstede SKAT's afgørelse.

A indbragte SKAT's afgørelse for Landsskatteretten, der den 13. maj 2016 afviste klagen, da "klageren ikke har vedlagt den afgørelse, der klages over, jf. skatteforvaltningslovens § 35a, stk. 7".

Parternes synspunkter

Parterne har i det væsentlige gentaget de anbringender, der er fremsat i påstandsdokumenterne. Heraf fremgår:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at sagsøgeren blev erklæret konkurs ved Skifteretten den 26.5.2014, og advokaterne IB og IP, begge Y1, blev udpeget til kuratorer i boet.

På tidspunktet for konkursdekretets afsigelse drev sagsøgeren ikke momspligtig virksomhed, idet sagsøgeren pr. 1.7.2013 havde overdraget den af sagsøgeren igennem mange år personligt drevne advokatvirksomhed til G3, nu G4.

Den personlige advokatforretning havde været momsregistreret under cvr.nr. (...), hvilket cvr.nr. ophørte i forbindelse med konkursen. Advokatselskabet blev fra virksomhedens overdragelse dertil momsregistreret med eget cvr.nr.

Den 4.9.2015, jfr. sagens bilag 1, udarbejdede kuratorerne en redegørelse i boet i medfør af Konkurslovens § 148, stk. 2 og § 239. I redegørelsen omtalte kuratorerne en lang række forhold vedrørende sag af aktiver m.v. forud for konkursen og mulige omstødelige forhold, og indstillede boet afsluttet i medfør af Konkurslovens § 143, idet ingen kreditorer havde villet bekoste retssager til forfølgelse af de påpegede mulige omstødelige forhold m.v. Det fremgik af redegørelsen, at der ikke i bobehandlingsperioden var blevet ud foldet momspligtige aktiviteter, og at de foretagne undersøgelser af salg af aktiver og mulige omstødelige forhold i det hele vedrørte sagsøgerens private sfære.

Herefter sluttedes boet den 2.10.2015 i medfør af Konkurslovens § 143.

Sagsøgeren har efter boets afslutning ønsket at forfølge spørgsmålet om, hvorvidt SKAT's anerkendelse af refusion til boet af negativ moms er lovmedholdelig og i overensstemmelse med SKAT's praksis, og har i forbindelse her med søgt aktindsigt i SKAT's afgørelse af 28.1.2016, kuratorernes korrespondance med SKAT om spørgsmålet og kuratorernes regninger til boet.

SKAT har meddelt sagsøgeren afslag på aktindsigt, både efter Forvaltningslovens § 9, stk. 1 og Offentlighedslovens § 7, stk. 1, dels begrundet i, at sagsøgeren ikke har kunnet anses som part i sagen, og dels begrundet i begrænsning i adgangen til aktindsigt efter Offentlighedsloven henset til Skattemyndighedernes tavshedspligt i medfør af Skatteforvaltningslovens § 17 overfor uvedkommende.

Sagsøgeren har til Landsskatteretten påklaget SKAT's afgørelse af 28.1.2016 om udbetaling af negativ moms, men Landsskatteretten har den 13.5.2016 (nyt bilag 6) afvist at behandle klagen, da sagsøgeren af gode grunde, som krævet i Skatteforvaltningslovens § 35 A, stk. 3, ikke har kunnet vedlægge klagen, den påklagede afgørelse, da Skatteankestyrelsen ikke i forbindelse med sagens behandling har ønsket at bidrage til afhjælpning af dette problem med fremlæggelse af afgørelsen.

Under nærværende retssag skal der herefter tages stilling til, om SKAT med rette har nægtet sagsøgeren aktindsigt i de omhandlede bilag, dels i medfør af Forvaltningslovens § 9, stk. 1, og dels i medfør af Offentlighedslovens § 7, stk. 1, jfr. Skatteforvaltningslovens § 17.

Ad Forvaltningslovens § 9, stk. 1: Efter Forvaltningslovens § 9, stk. 1 kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en Forvaltningsmyndighed forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.

Afgørende efter denne bestemmelse bliver det herefter, om sagsøgeren kan betragtes som part i sagen vedrørende udbetaling af negativ moms til sagsøgerens tidligere konkursbo.

Partsbegrebet er ikke nærmere defineret i loven, men efter pkt. 51 i Vejledning nr. 11740 af 4.12.1986 om Forvaltningsloven, anses partsbegrebet i § 9, stk. 1, at omfatte ansøgere og klagere og andre, der har en væsentlig interesse i sagens udfald.

Det gøres gældende, at sagsøgeren er omfattet af sidste led i denne udtalelse.

Det gøres således nærmere gældende, at efter boets afslutning er den eneste part, der har interesse i at forfølge spørgsmålet sagsøgeren, og at spørgsmålet om momsrefusionens berettigelse over direkte indflydelse på, hvilke beløb sagsøgeren fortsat hæfter for efter konkursboets afslutning.

Det må bero på en misforståelse fra SKAT's side, når det derfra er hævdet, at alene sagsøgerens konkursbo har haft retsevne vedrørende det pågældende spørgsmål, idet der selv under boets behandling som bekendt består en subsidiær søgsmåls-klagekompetence med heraf følgende retsevne for skyldneren i medfør af konkurslovgivningen, jfr. herved også Konkurslovens § 138. Selv under boets behandling har sagsøgeren derfor haft retsevne til at forfølge alle spørgsmål, som kurator ikke selv har ønsket at dyrke, herunder at fortsætte retssager anlagt forud for konkursen, og som kurator ikke har ønsket at indtræde i. Dette har bl.a. manifesteret sig ved, at sagsøgeren selv har videreført 2 retssager ved Højesteret, afgjort ved domme afsagt henholdsvis den 25.8. og den 8.12.2015.

Ad Offentlighedslovens § 7, stk. 1, jfr. herved lovens § 35 og Skatteforvaltningslovens § 17:

Efter Offentlighedslovens § 7, stk. 1, har enhver ret til aktindsigt i dokumenter, der vedrører sager, der er under behandling hos det offentlige. Efter lovens § 35 kan pligten til at meddele oplysninger dog være begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Skatteforvaltningslovens § 17 indeholder en sådan begrænsning i adgangen til aktindsigt efter Offentlighedsloven, idet Skattemyndighederne skal iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller juridisk persons økonomiske erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold. Til uvedkommende må Skattemyndighederne således ikke udlevere oplysninger omfattet af tavshedspligten til andre, end den der har afgivet oplysningen eller den som oplysningen er om, medmindre der foreligger særlig lovhjemmel.

Spørgsmålet er herefter, om sagsøgeren kan betragtes som uvedkommende vedrørende spørgsmål, der angår behandling af sagsøgerens eget konkursbo.

De samme grunde som er anført ovenfor til støtte for, at sagsøgeren har partsstatus i medfør af Forvaltningslovens § 9, stk. 1, taler til fordel for, at sagsøgeren ikke kan betragtes som uvedkommende ved forfølgning af spørgsmål, der angår sagsøgerens eget personlige konkursbo.

Dette må særligt gælde efter boets afslutning og ved forfølgning af spørgsmål, der tilsigter at hindre ulovligheder, her i form af uberettiget udbetaling af negativ moms fra det offentlige til skade for statskassen og alene i interesse af 2 kuratorer, der ikke ved bobehandlingen i øvrigt har kunnet skaffe dækning for påløbne boomkostninger.

Der må herved også tages hensyn til, at "de vedkommende parter", der burde forfølge problematikken, er de 2 tidligere kuratorer, som jo imidlertid må anses for ganske inhabile, idet de ved den uberettigede udbetaling af den negative moms har opnået en ubegrundet berigelse af sig selv.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand overordnet gjort gældende, A ikke skal meddeles aktindsigt i korrespondance og bilag mellem kuratorerne i A's tidligere konkursbo og SKAT, hverken efter Forvaltningsloven eller Offentlighedsloven. Der er således ikke grundlag for at tilsidesætte Skatteankestyrelsens afgørelse af 8. marts 2016 (bilag 1).

1.1 Aktindsigt efter forvaltningsloven

Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.

A's adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven er dermed betinget af, at han er part i den sag, hvor SKAT over for konkursboet traf afgørelse om, at boet skulle meddeles momsrefusion.

Forvaltningsloven indeholder ikke en definition af partsbegrebet. Partsbegrebet skal forstås i overensstemmelse med forvaltningsrettens almindelige partsbegreb. Herefter er det graden og arten af den pågældende persons tilknytning til sagen, der er afgørende for, hvorvidt den pågældende skal anses som part. Som part anses personer, der har en væsentlig, direkte, individuel og retlig interesse i sagens afgørelse og udfald. Partsbegrebet omfatter således typisk en afgørelses adressat.

SKAT's afgørelse om at indrømme konkursboet negativt momstilsvær var rettet mod A's konkursbo. Ved afsigelsen af et konkursdekret over skyldneren opstår et konkursbo, som er en selvstændig juridisk person. Konkursboet er således ikke identisk med skyldneren, jf. herved Kreditorerne af Ulrik Rammeskov Bang-Pedersen, 2. udgave, side 75. Ved afsigelsen af konkursdekretet mister skyldneren fuldt ud retten til at råde på vegne af konkursboet, jf. konkurslovens § 29, og det er herefter alene kurator, som kan råde på vegne af konkursboet.

A er hverken adressat for SKAT's afgørelse og har heller ikke på anden måde en væsentlig, direkte, individuel og retlig interesse i SKAT's afgørelse, der kan føre til, at han må anses for part i forvaltningslovens forstand.

A har heller ikke en så væsentlig afledt og indirekte interesse i sagen, der kan begrunde partsstatus. A's påståede interesse i sagen består så vidt ses i at efterkontrollere, om SKAT har påset, at konkursboet opfylder betingelserne for at få momsrefusion, jf. stævningen side 3, sidste afsnit. Det tilkommer selvsagt ikke A at foretage en sådan kontrol af SKAT's arbejde. SKAT's afgørelse om momsrefusion til konkursboet har - hvis nogen - positiv betydning for A, idet SKAT's afgørelse betød, at der kom midler ind i boet. Det er midler, som eventuelt kunne medføre, at kreditorernes krav mod A ville blive ned bragt, da han personligt hæfter for gælden til kreditorerne. Den interesse, A måtte have i sagen, kan derfor under ingen omstændigheder føre til, at han har partsstatus.

A's anmodning om aktindsigt kan derfor ikke imødekommes efter forvaltningslovens bestemmelser.

1.2 Aktindsigt efter offentlighedsloven

Der er heller ikke grundlag for at meddele A aktindsigt efter offentlighedsloven.

Hovedreglen efter offentlighedslovens § 7, stk. 1, er, at enhver har ret til aktindsigt. Der gælder imidlertid en række lovbestemte undtagelser herfra. En af disse undtagelser er lovens § 35, hvorefter pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Skatteforvaltningslovens § 17 er en sådan begrænsning i adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven. Efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt., skal skattemyndighederne under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c 152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Der gælder således en særligt skærpet tavshedspligt for skattemyndighederne.

Tavshedspligten efter skatteforvaltningslovens § 17 er med hensyn til de omfattede oplysninger absolut og ubetinget over for uvedkommende. Begrebet "uvedkommende" fortolkes restriktivt i forhold til private. Skattemyndighederne må derfor ikke udlevere oplysninger omfattet af tavshedspligten til andre private end den, der har afgivet oplysningen, eller den, som oplysningen er om, medmindre der foreligger en særlig lovhjemmel. En særlig lovhjemmel foreligger eksempelvis, hvis den pågældende har krav på partsaktindsigt efter forvaltningsloven, hvilket A netop ikke har, jf. ovenfor.

Som anført er konkursboet efter A en selvstændig juridisk person, som ikke er identisk med A. De oplysninger, som SKAT blev bekendt med i konkursboets sag om momsrefusion, vedrører udelukkende konkursboets forhold. Der er således ikke grundlag for at fravige det klare udgangspunkt, hvorefter A må anses for uvedkommende efter skatteforvaltningslovens § 17.

A's anmodning om aktindsigt kan derfor heller ikke imødekommes efter offentlighedslovens bestemmelser.

Retten begrundelse og afgørelse

Det fremgår af forvaltningslovens § 9, stk. 1, at en part i en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, har aktindsigt i sagens dokumenter. Efter forvaltningslovens regler samt forarbejderne hertil lægger retten til grund, at man for at opfylde betingelserne for at være part skal have en væsentlig, direkte, individuel og retlig interesse i sagens afgørelse. SKAT's afgørelse om negativt momstilsvær er givet til A's konkursbo. Ved konkursdekretet har A jf. konkurslovens § 29, mistet enhver ret til at råde på boets vegne, og konkursboet er herefter en selvstændig juridisk person. På denne baggrund finder retten ikke, at A har en væsentlig, direkte, individuel eller retlig interesse, der kan føre til, at han er part. Retten finder endvidere ikke, at A har en så væsentlig afledt og indirekte interesse, at han skal anses for part. Retten har herved lagt vægt på, at A's ønske om at kontrollere SKAT's afgørelse ikke kan begrunde partsstatus, ligesom negativt momstilsvær alene vil kunne få positiv betydning for boet og A. På denne bag grund har A ikke aktindsigt efter forvaltningslovens regler.

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 17, at skattemyndighederne har et skærpet tavshedsansvar, idet der er ubetinget tavshedspligt overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som i forbindelse med arbejdet bliver gjort bekendt med. Efter det ovenfor anførte, hvorefter konkursboet er en selvstændig juridisk person, og A ikke er part,

samt at oplysningerne ikke er givet af ham til skattemyndighederne, og oplysningerne ikke vedrører ham personligt, anses A i relation hertil at være uvedkommende, hvorfor han heller ikke jf. Offentlighedsloven og Skatteforvaltningsloven kan meddeles aktindsigt.

På denne baggrund tages Skatteministeriets frifindelsespåstand til følge.

Det bemærkes om sagsomkostninger, at sagsøgte har fået medhold. Sagsøgte er ikke momsregistreret. Retten har ved fastsættelse af sagsomkostninger lagt vægt på, at sagens værdi er opgjort til 98.703 kr. samt hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte Skatteministeriet frifindes.

Sagsøgeren A skal i sagsomkostninger til Skatteministeriet betale 25.000 kr.

Vestre Landsrets dom

A (v/advokat Tage Siboni) mod Skatteministeriet (v/Kammeradvokaten v/adv.fm. Tony Sabbah).

Afsagt af Landsretsdommerne Hanne Kildal, Henrik Estrup og Thomas Tordal-Mortensen.

Sagens oplysninger og parternes påstande

Retten i Aarhus har den 20. juni 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 8-596/2016).

Påstande

For landsretten har appellanten, A, gentaget sin påstand for byretten.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået dommen stadfæstet.

Procedure

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten.

A har yderligere gjort gældende, at hans partsstatus bl.a. er begrundet i, at udbetaling af den negative moms har direkte indflydelse på hans økonomiske situation, idet udbetalingen har formindsket den gæld, som han fortsat hæfter for efter konkursen.

Han ønsker at forfølge spørgsmålet om, hvorvidt udbetalingen af momsbeløbet har været lovlig, og som den eneste, der har vist interesse for dette spørgsmål, bør han ikke afskæres fra at forfølge spørgsmålet ved nægtelse af aktindsigt af formelle grunde.

Skatteministeriet har yderligere gjort gældende, at der i konkursboet end ikke var fuld dækning til § 93-kravene. En tilbagebetaling af det negative momstilsvar ville blot føre til en forøgelse af kravene omfattet af konkurslovens § 93. Da A ikke hæfter for § 93-kravene, vil en tilbagebetaling af det negative momstilsvar slet ikke påvirke den gæld, som A hæfter for efter konkursen.

Da tilbagebetaling af det negative momstilsvar som nævnt ville forøge § 93-kravene, er der tale om et passiv, og fremkomsten af et nyt passiv kan ikke føre til genoptagelse af konkursbehandlingen. Det kan kun fremkomsten af et nyt aktiv, jf. konkurslovens § 154. Genoptagelse af konkursbehandlingen er således under alle omstændigheder udelukket.

Af begge de nævnte grunde har A ikke en sådan interesse i sagen, at han kan få aktindsigt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ved afslutningen af A's konkursbo fik boet 98.703 kr. i momsrefusion. Selv om dette måtte være sket med urette, ville A ikke kunne forlange bobehandlingen genoptaget, da der i konkursloven ikke er hjemmel hertil.

Konkursboet blev afsluttet uden, at der var dækning til krav omfattet af konkurslovens § 93. Hvis boet ikke havde fået momsrefusion, ville kravene omfattet af § 93 have været 98.703 kr. større, end de endte med at være. Da en skyldner imidlertid ikke hæfter for sådanne krav, har den momsrefusion, som boet fik, ikke påvirket størrelsen af A's gæld efter konkursen.

Med disse bemærkninger og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at A ikke har den fornødne interesse i sagen til at blive anset for part, og at han derfor ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i forvaltningsloven.

Det tiltrædes ligeledes af de grunde, som byretten har anført, at A heller ikke har ret til aktindsigt efter offentlighedsloven.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal A betale sagsomkostninger for landsretten til Skatteministeriet med 20.000 kr. Beløbet, der indeholder moms, vedrører udgifter til advokatbi-stand. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

A skal betale sagens omkostninger for landsretten til Skatteministeriet med 20.000 kr.

Sagsomkostningerne skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.